

Povinností všech kulturních národů je sepsání svých dějin a hledání poučení z nich. Platí to i pro bývalé české menšiny v zahraničí. Volynští Češi k nim patřili.

V krátké době splní tuto národní povinnost. Svě dějiny mají připraveny k vydání ...

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

2/97
ročník 7

KOŘENY

Ano, každý normální člověk někde musí zapustit kořeny. Nejčastěji to bývá v rodšti. Později v místě studii, nebo trvalého bydliště, nebo pracoviště. Dovedu to dobře posoudit, neboť jsem se narodil a vyrostl v cizině, v české osadě na západní Volyni, kde do roku 1939 vládlo Polsko.

Můj praděd Josef Širc emigroval někdy kolem roku 1870 do tehdy carského Ruska. V tomžé roce byla vystěhovalci z Čech založena naše česká osada Dorohostaje České. Prarodiče tam přišli se svými rodiči jako malé děti. Naši předkové tam během tří generací zapustili hluboké kořeny hospodářské, společenské a kulturní. Vybudovali tam uzavřenou českou společnost, ve které dosáhli relativně vysokého stupně hospodářského i kulturního blahobytu. A přece se tam necitili být doma. Stále se tam cítili být srostlí svými kořeny se starou vlastí, kterou většinou vůbec nepoznali. Dvakrát - poprvé v roce 1914, podruhé v roce 1944 - neváhali dobrovolně vstoupit do československé zahraniční armády, bojovat se zbraní v ruce za svobodu staré vlasti. Přibližně čtyřicetitisícová menšina poskytla čs. armádnímu sboru v SSSR na 12.000 vojáků. Z nich na 2 tisíce padlo na bojištích Dukly, Slovenska a Moravské Otavy.

Kořeny, jimiž byli srostlí se starou vlastí se ukázaly být silnější než ty, které zapustili v žirné volynské půdě. Volyn jim byla po 70 let středním domovem. V roce 1947 se vesměs hromadně vrátili do staré vlasti. Přicházeli do poměru pro ně neznámých. Starou vlast si mnozí z nich v cizině příliš zidealizovali. Tvrdá realita po návratu do vlasti pak pro mnohé znamenala trpké rozčarování a zklamání. Presto však - díky vrozené skromnosti a pracovitosti - znovu

brzy zapustili kořeny v zemi svých předků. Vždyť to bylo v rodné zemi ...

Rozptýleným osídlením od polských hranic ve Slezsku, od Slovenska až po Šumavu byly přervány mezilidské a příbuzenské vztahy a časem byly narušeny i mnohé známosti, staré lásky i manželství ... Pomalu jsme splynuli s domácím českým prostředím ve vlasti. Dnes se už často neznají navzájem ani příbuzní z mladších generací. Pokud se krajané dosud scházejí, pak je to většinou při pohřbech.

Ti starší, když po 30-35 letech navštívili své rodiště na Volyni, na jedinou zjišťují, že kromě vzpomínek je k tomuto území dnes už nic prakticky neváže, odešli odsud i s kořeny.

Mezi starší generací zůstaly kořeny jiné, které po návratu do vlasti nebyly tolik zřejmé. Společně prožité mládí, vzpomínky na staré lásky, které se rozpadly. Dokazují to krajaneké srazy jednotlivých českých osad na Volyni, pořádané v různých místech Čech a Moravy a pravidelně také v Praze. Setkávají se při nich bývalí sousedé, kamarádi a známi z mládí i z fronty. Mnozí se tak setkávají poprvé po čtyřiceti letech. Někteří s sebou přivádějí své dospělé potomky. Jsou to družná, přátelská setkání. Na společně prožité mládí prožité v cizině, na hrůzy války a okupace a těžké začátky ve vlasti se nedá jen tak lehce zapomenout.

A pak, je tu také příležitost pochlubit se životními úspěchy svými a svých potomků, kterých u nás většina dosáhla ve vzdělání i v životním uplatnění. Ohlédnutí za prožitým životem nezáá u nich pozitivní bilanci, věru měla, nebojovali a nepracovali nadarmo. Nemají se za svůj život prožít stydět.

Věříme, že naši navrátilci od Černo-byly se ve vlasti uplatní stejně dobře jako reemigranti z roku 1947 ...

Ing. Václav Širc

BLAHOPŘEJEME!

K Novému roku udělil prezident republiky Václav Havel nejvyšší státní vyznamenání zasluožilým občanům naší republiky.

Mezi třinácti vyznamenáními byl také člen UV Sdružení, člen předsednictva OV ČSVP Louny se sídlem v Zatici, člen předsednictva Čs. obce legionářské v Praze, praporčík ve výslužbě, rodák z Českých Novin na Volyni Jaroslav Sochora ze Žatce. Prezident republiky mu udělil medaili za hrdinství.

Tankista čsl. armádního sboru v SSSR Jaroslav Sochora byl těžce zraněn v září roku 1944 v Karpatech a několik měsíců se léčil v sovětských nemocnicích, kde mu postupně odstranovali z těla střeptiny z nepřátelské strany.

V květnu roku 1949 byl odsouzen v Praze za pokus o rozvrat lidovědemokratického zřízení ke dvěma rokům, které si odseděl v Horním Slavkově při dobývání uranové rudy.

Vyznamenáním krajanovi přeje-me v novém roce pevné zdraví a hodně úspěchu ve výkonu funkcí!

(rh)

CELOKRAJANSKÝ SJEZD

Celokrajaný sjezd k 50. výročí návratu volynských Čechů do vlasti se uskutečnil koncem května

(mezi 20.-25. 5. 97) ve Vyskově.

Vedení SČVP zve širokou krajanskou veřejnost k hojně účasti na připravených oslavách této velké historické události. Celou organizaci zajišťuje region Vyskov spolu s posádkovým domem, vojenskou akademií a posádkovou správou ve Vyskově.

Pořadatelé prosí jednotlivé regiony o nahlášení počtu účastníků, žádosti o nocleh a stravování nejpozději do konce března 1997.

Kontaktní adresa: Václav Pěnička, předs. reg. Vyskov, Dukelská ul. č. 20, 682 01 Vyskov na Moravě.

A hvězdy přišli do zahrady . . .

K Vánočním jsem dostal letos nečekaný a zvlášť milý dárek: pivábnou sbírku básní naší krajanek Antonie Hřibovské, nazvanou "A hvězdy přišli do zahrady" s tímto věnováním: Váženy paní Chudob, vzpomínám na dobu, kdy jste pracoval na vydávání časopisu Věrná stráž a já do něj přispívala svými články. Věrná stráž u té doby vzpomínám, a proto Vám rád svou sbírku věnuji, ze kterých bylo mnoho ve Věrné stráži vytištěno.

Pod autorkiným podobiznou na druhé stránce knihy jsem si přečetl následující verše - jako první sbírce na cestu:

Jak včelka plé své drobné verše sbírá
a možná jednou v budoucnosti snad
tém dětem ducha mého štěstí bude přát.
Někdo je přečte, zamyslí se chvíli,
že z srdce plynuly vlastní život žily,
kdo skryté chránil je, když s osudem se rval,
trpěl a toužil, snil a život miloval.
Snad zamyslí se a snad bude číst,
že krásu života je někdy těžké chytit
a podržet a nepustit ji již,
by byla těm, kdo číst ji bude, blíž.

Antonie Hřibovská se narodila před 86 lety na Volyni v Dubně. Zde ukončila studium na gymnáziu a rovněž tady začala psát v polštinské své první básně.

Po obsazení Volyně německou armádou v roce 1941 začali Němci násilně deportovat z Dubna a přilehlých vesnic jejich obyvatele. Nikdo tehdy nevěděl kam a proč. Také Antonie Hřibovská s manželem a sedmiletou dcerkou byla odvezena v dobytých vagonu do rozdělovacího lágru v Přemyšlích, kde byli všichni tříděni a směřováni dále - buď do Řísa, nebo do různých koncentračních táborů. Několika matčinám se podařilo ve vhodných okamžicích utéct. Antonie Hřibovská k tomu donutila i svého manžela. Činila tak v naději, že se mu možná podaří dostat je z lágru. V jejím životě však nebylo nic lehké. Němec, který skupinu eskortoval, byl kýmisi na útek upozorněn. Manželka nechtěla, zato jí bylo oznámeno, že bude odvezena do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. V kritické situaci zachraňovali Poláci, zaměstnanci lágru; pomohli k úteku matce a dcerce, ale i mnoha jiným.

Po dobytí Přemyšle Sovětskou armádou se rodina vrací s potěšením do Dubna a odtud pak reemigruje do Čech. V roce 1947 Antonie Hřibovská nastupuje jako dělnice ve sklárně Union Teplíce, zvyšuje si kvalifikaci a následně pracuje v různých oborech jako vedoucí dělnice. Začíná psát české básně i prózy, které vycházejí v sdímném tisku Svazu Čechů z Volyně Věrná stráž i v jiných tiskovinách. Aktivně se zúčastnila olympiády lidového umění a tvorby, které pořádá Svaz Čechů z Volyně, a obsadila v této soutěži radu předních míst.

"Nedělám si nárok na vysoké hodnocení své tvorby", uvádí autorka sbírky tematicky zaměřené na přírodu, vlasti, verše romantické, překlady několika básní Sevcenkových, Jeseníkových a jiné. "Chtěla bych pozice svým čtenářům říci, že píšou jen to, co prožívám a vnímám, což znamená, že mě verše jsou pravdivé a upřímné. Bude-li to tak pochopeno, bude to pro mě čest a zadostiučinění."

"Antonie Hřibovská si své čtenáře nejen našla, ale i dále nachází", konstatuje v předmluvě Hlavině Řebeč, "jako redaktor Jeseníckých novin, kde se její verše občasně objevují, to mohu potvrdit. Její básně směřují k lidskému srdci a mají své místo i v dnešní uspěchané a přefechované době. Snad právě v ní. I my bychom se chtěli s autorkou rozletět za svými sny a představami, chtěli bychom vidět, když přišli hvězdy do zahrady.

Přál bych si, aby verše Antonie Hřibovské stějně jako na mne zapůsobily i na čtenáře této knížky. Ať se stanou těmi posly ztížené radosti z drobných věcí a zážitků, které většinou nedokážeme vidět nebo prožívat. Ať se stanou mostem, kterým se přiblížíme jeden k druhému."

Autorka vydala svou sbírku básní vlastním nákladem a ta je zatím k dostání jen v knihkupectví na Husově náměstí v Rakovníku za cenu 32 Kč. Antonie Hřibovská žije trvale v Jesenicích u Rakovníka, Kráská 253, PSČ 270 33, tel. 0313/993 84.

Jsem pevně přesvědčen o tom, že naše krajanek Antonie Hřibovské zaujme převšem své místo v básnické tvorbě po boku Jiřiho Řebla a Jana Pospíšila.

Jaroslav Chudoba
Milostin

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Zatec - VÝZVA

Rodáci z Novokrajeva, hlase se Blíží se výročí 50 let našeho odjezdu z našich míst Volyně. Chtěli bychom uskutečnit návštěv koncem května neb začátkem června. Navštívili bychom také Krajoevou církev a hřbitov, kde odpočívají naši předkové.

Dejte mi písemnou nebo telefonickou zprávu pokud možno co nejdříve, abychom věděli, kolik nás bude do autobusu. Oznamte to také ostatním, kteří třeba neodebírají Zpravodaj.

Moje adresa je: Kamila Ondřová,
V zahradách 2207, 438 01 Zatec,
tel.: 0397-62 64 41 neb na pt. Pánkovou 0397-40 49.

Region Chomutov

Vážení krajanové, oznamujeme Vám, že slavnostní setkání regionu Chomutov k 50. výročí reemigrace Čechů z Volyně se koná 18. 3. 1997 v Chomutově v sále okresní knihovny od 11:00 hod.

Z důvodu nedostatku dobových materiálů bude výstava menšího rozsahu, ale také zajímavá.

Za region Chomutov vás srdečně zvu Jiřina Kačerová, Antonín Vegrich a Václav Kytla

Region Karlovy Vary

Slavnostní beseda v Karlových Varech.
Na výroční besedu, která se konala 30. 11. 1996 se sešlo přes 90 členů, hostů a přátel.

Po pátivátní předsedy SCVP prof. MUDr. Vladimíra Duřky, CSC., centrálního matrikáře Jir. Jiřiho Hofmanna, paní Marie Pánkové - vedoucí regionu Zatecko, paní Ludmily Mácové, vedoucí regionu Chebsko a dcery námi všemi váženého velitele české vojské jednotky v SSSR, býv. prezidenta ČSR, armádního generála Ludvíka Svobody - paní Zou Klusákové-Svobodové a všech přítomných jsme utčili minutou ticha památkou zesnulých krajanů v roce 1996.

Stručně jsem informovala přítomné o hospodaření našeho regionu v roce 1996 a po děkávala všem, kteří našemu regionu pomáhají peněžitými dary, dobrou radou a pomocí, kde je třeba. Poděkování patří též našim 15 důvěrníkům, bez jejichž pomoci bychom naším práci v regionu, roztroušeném ve dvou okresech, těžko zvládli. Veliký dík patří všem, kteří už tradičně obstarávají pečennými dobrotami naše slavnostní stoly. Také naše výzva bohatá tombola by se bez příspěvku dárek od krajanů nemohla uskutečnit.

Připomněli jsme si všechna významná výročí roku 1996 a výzvu na příspěví peněžitými dary na konto Český Malin. Naše mladá členka a stálá sponzorka paní Světlana Smolinová, která se nemohla zúčastnit, nám na-

psala - cituji: *Ať síla, élan, houževnatost a pracovitost volyňských Čechů, která po generace provzrálá naše předky, zůstává navždy příkladem pro generace mladých. Ať nikdy nezapomenou, kde se narodili a žili jejich předkové, na tolikrát v životě zatracovanou a přesto milovanou Volyni.*

Přečtená jsem úryvek z dopisu, který napsal náš člen Ferdinand Vrbata z východní části Volyně - bytem v Němcku - adresovaný Václavu Slavíkovi: "Co myslíš, Václave, snad by se našlo dostatek svědků o tom, že na těch lidech, co byli rozlučeni, zbití a nakonec deportováni za nelidských podmínek na Sibír, odkud nepulo návratu, ani přezítí, že na těchto lidech, trpících zničením rodin byl vypracován stejné hrůzuplný zločin, jako nacisty vyvážených a zničených Český Malin. Vzdýt ty lidé se neprovinili ničím více, než že byli snaživi, pracovití a podnikaví. Snad bychom našli dostatek prostředků k tomu, abychom jako krajané vhodným způsobem vzdali čest a utčili věcnou památku našich blízkých, kteří mohli zemřít v sibírských deportačních lágrach a na nucených pracích. Snad by se i oni alespoň tímto způsobem a v našich vzpomínkách vrátili mezi nás do svobodné vlasti, kam ve svých srdcích stále patřili. Byl bych šťasten, kdyby alespoň jedno zmkno z těchto myšlenek našlo úrodnou půdu a trochu vláhy." Pan Vrbata také doporučuje, aby se podílii spisov. postížených rodin. Pan předseda prof. Vladimír Duřek informoval přítomné o činnosti a cílech SCVP, těžkostech spojených s vydavatelství a otázkou vydání I. dílu Dějin volyňských Čechů. Ing. Jiří Hofman se zmínil o naší putovní výstavě a přiblížil krajanům práci centrálního matrikáře SCVP, kterou zastává. Paní Marie Pánková vysvětlila způsob zaslání peněžních darů na konto Český Malin a nutnost úpravy hřbitova a zřízení nového pomníku. Paní Zou Klusákové-Svobodová pozdravila naši besedu a s dojetím poděkovala za vzpomínky na jejího otce Ludvíka Svobodu. Potom pozdravil pan Václav Slavík všechny jubilanty roku 1996 a paní profesorku Miluše Houškové přednesla básně "Volyni" od K. Fojtíka a všichni jsme si připili sklenici vína na zdraví. Naše beseda byla zpestřena hudbou a zpěvem Karlovského tla muzikantů - učitelů hudby a jejich žáků, dětí z SOS vesničky v Doubi u Karlových Varů pod vedením pana učitele Jiřiho Kučery. Na naše přání zahráli a zazpívali český "Revetaštone Dnipro široký", "Zpřahrajte chloupky koni", "Suliko" a české písně k poslechu a tanci. Naš host, vedoucí regionu Čeb, paní Ludmila Mácová s několika krajanými zazpívali před mikrofonem volyňskou hymnu od J. Řebla.

Po dobrém obědě, výborném občerstvení od krajanů a po vyhlášení tomboly se krajané pomalu loučili s přáním zdraví a všeho dobrého v roce 1997. Všichni kladně kvitovali i to, že si mohli zakoupit tisk s volyňskou tématikou. Zvlášť příjemná atmosféra se vytvořila kolem prodeje knihy od Ludvíka Svobody, "Cestami života I", kterou si krajané nechali podepsat od pi. Zou Klusákové-Svobodové.

Organizátoři slavnostního setkání doufají, že všem bylo na besedě dobře.

Za členy našeho regionu hodně zdraví, pile a élanu do nového roku krajanům z Čech, Moravy, Slezska a i za hranicemi naší vlasti přeje

Věra Pelcová

Naše besedy se budou i nadále konat každou poslední sobotu v měsíci v klubu důchodců v K. Varech-Staré Rpu v ulici Závodu Míru. V červenci a srpnu se besedy nekonají, na výroční besedu jsou všichni zváni písemně.

V. P.

Zůstali lidmi

Sešli jsme se, bývalých vězňů uranových dolů, a vzpomínali nejen na to špatné. Vzpomínali jsme hlavně na dobré lidi. Když kamarádi zjistili, že jsem Volýňák, tak se hned ptali, zdá se vám někdo "esenbáků" Dědků. Byl prý také určitou dobu proviantákem na táboře Ležnice. Parta důvěrných a spolehlivých vězňů, kteří s ním byli ve styku, se dohodli, že až to prasné, že ho vyhledají a poděkují mu. Dle nich, jeho prostřednictvím měly necenzurovatý styk s domovem. Před jeho příchodem byla na táboře Ležnice velice špatná strava a hlavně jí bylo málo. Díky činnosti našeho krajana Dědky se poměry radikálně zlepšily. Nejdříve, zdálo se, ale mály mu moc děkujeme a nezapomínáme.

Také jsem jim vyprávěl svou vzpomínku na dobrého "esenbáka" Josefa Mařika. Ten byl na Mariánské, Věrního-Volýňáci jej znali ještě z civilu. Já jsem ho neznal a on mne také ne. Když jednou na táboře hodně přitluho a jídla bylo málo, a ke kouření vůbec nic, poťkal jsem esenbáka Mařika. Zrovna jsem s velkým našedním fecal dříví strážným. Bez rozpaků jsem ho oslovil: "Ty jsi Volýňák?" Odpověděl, že ano. Na to mě zptal na to, že já také tak odpovím. Nemohl jsem dlouho mluvit, abychom nebudili pozornost. Jen jsem ho požádal, aby mi přinesl tabák a zubní pastu. Druhý den jsem to měl. Svého času měl Mařik na starost korekci. Hlídal, přinášel stravu a topil. Pro určité době si il, kteří tam byli, líbivali, jak dobře je tam esenbák. Večer pořádně zatopí, z kuchyně přinese třeba buchty a kávu, která tam zbyla po "esenbákách". Potom do pozdních hodin vypráví a Volyně a hlavně o bojích na Dukle. Jednou v té korekci byli i štětíkáři. Mezi nimi byl západní letec Václav Zatecký, kterého jsem znal hned ve 45. roce. Když Mařik přivedl tyto vězně do lágru, aby se vykopali a ohlídli, Zatecký dojem poznal. On mě požádal o cigarety. Dovolil jsem se Mařika, ten souhlasil a tak Zatecký odcházel spokojen. Již několikrát jsem chtěl Mařikovi napsat. Myslim si ale, že touto cestou to bude lepší.

Na šachtě "Eva" se objevil nový kolektor. Byla zima a on měl na hlavě šofýrovku kaklu. Hned jsem si říkal, že by to mohl být Volýňák, a také by. Nevim, z které obce pocházel, ale jmenoval se Šafa Holc. Byl to výborný kluk, každému pomáhal a hlavně mně. V těch těžkých dobách to byla neocenitelná pomoc.

Ten, kdo neví, co bylo Jáchymovsko v té době, nedovede si představit, jaké nebezpečí hrozilo lidem tam uzeným.

Václav Kytl, Maškov

Nvzpomináme na Sokol Volkov

Sokol ve Volkově byl založen v roce 1928. Zakladatelem byl Martiněk z Kvasilova, kde žij Sokol byl. Jednota sokolská si dobře vedla díky obětavým lidem, kteří se této činnosti plně věnovali. Cvičení byli děti a dospívající mládež. Vespočet, jsme byli ve oslovování sestry a bratři. Podle věku to byly ženy, mužské dorostenky, dorosteniči a kaňata, což se nám, nejmladším, nelíbilo. V létě se pořádaly slety, kterých se zúčastnili i cvičenci z okolních vesnic. V zimě to bývaly akademie v sále p. Pisky.

Jednou jsme byli pozváni na Nivu Kubínskou, abychom předvedli navčiené skladby. Nava byla malá vesnice, kde Sokol neměl. Zato však měli divadelní kroužek a hrávali často divadelní představení v prostorném sále.

Mezi Nivou a Volkovem byla vzdálenost 30 kilometrů. Spojení ždné, jediné jízdá vozy. Hospodáři nám půjčili koně i žebřínáky.

Na takový žebřínák se nás umístilo až deset.

Jelo se nám dobře, měl jsem však obavy, aby překonáme cestu mostem přes řeku Stry. Most byl dřevěný a když na něj vjel vlak s konmi, dělalo to pořádný rámus. Někteří koně se toho rámusu báli. Ale přešli jsme dobře. Protože cesta trvala čtyři hodiny, šlo se chvílemi i pěšky. Cesta byla prasná a mkká, mohlo se jít i bosky. Kámen v cestě se našel málokde.

Když jsme dorazili na místo, byla to zahrada pana Jonáše neb Cimbalu, to si nepamatuji, a začala příprava na odpolední vystoupení. Počas nám přálo. Cvičení proběhlo úspěšně. Občanům se výkony cvičících líbily a nešetřili potleskem.

Večer byla taneční zábava v sále pana Dufka. K tanci hrála místní kapela pana Šloby. Zábava byla příležitost k seznámení mladých. Když byly vesnice blíže, jistě by známosti pokračovaly. Noc na spaní byla krátká...

Ráno nás jsme byli po skupinách zváni do rodin, kde nás hostili jako u posvícení. Po rozlučení jsme se obrátili na cestu domů. Do večera jsme do Volkova dorazili, unaveni ale spokojeni.

Bývalých sokolů žije jen několik. My, kteří jsme se dožili, při setkání Volkováků na cvičení vzpomínáme, a krajany Nivy pozdravujeme.

Dosud žijící sokolové z Volkova

NAŠI JUBILANTI

Dostali jsme zprávu ze Žatce, že manželé Chudoboví oslaví v březnu 97 svou zlatou svatbu. Uveřejňujeme alespoň kousek serované gratulace p. Eugena Matijena:

.....
Plodný život má vzpomínek dost - a ten byl Váš.
Tu se nete zmýlí: vždyť tvářička, a tvaře rošťákk, co jste je časem měnili na osobnosti, jsou toho důkazem pro Vás i ostatním.
Stačí, by' jen některé si vzpomenu - a nebuť se nostalgie - vždyť ve vzpomínce jsou všechny ty ostatní tak trochu i Vašimi dětmi.
A jimi zůstanou - pro krásu, pravdu i smutky všech minulých dnů...
Však mysterium Vašeho vzpomínání je svět, kam bez pozvání nelze vstoupit...
Vaši Matijenkovi

Region Karlovy Vary

Slavěna Košťálová se dožije 8. 4. 75 let. Zdravíčko, štěstí a životní elán Ti přeje za krajany Věra Pelcová

Region Broumov

V prvním čtvrtletí roku 1997 oslavili či oslaví významná životní jubilea tři krajané našeho regionu: 50 let Jaroslava Kantorková a 60 let Antonij Krukliovský. Do dalších let života hodně zdraví, spokojenosti a dobré pohody přeje za všechny Pokorný

Region Uničov

Významné životní jubileum slaví v tomto pololetí r. 97 naši krajané z Medlova, rodiče z Ozeran Českých: Sedláček Rostislav - 65 let 4. 1., Sedláček Alexandr - 70 let, 4. 3. a Vorlová Eugenie roz. Sedláčková - 80 let, 5. 4. Do dalších let života pevně zdraví, štěstí a dobrou pohodu za krajany přeje Vlasta Kačerová

Region Mariánské Lázně

Dne 21. 3. oslaví své 75. narozeniny pani Emilita Pecová z Lucka, bytem Mar. Lázně, vdoučiny. Dne 12. 3. se dožívá 55 let MUDr. Antonin Somol z Vrby, bytem M.

Lázně, 11. 3. oslaví své 60. narozeniny pt. Felixa Stelnerová z Olsňany, bytem Tachov a 19. 3. své 67. narozeniny p. Josef Dederca z Dubna, bytem Valy.

Oslavněm přejeme do dalších let hodně zdraví a spokojenosti.

E. Pecová, L. Kovtunová

Region Sumperek

Máme milou povinnost oznámit, že v našem regionu se manželé Marie a Leosí Reovi z Vernířovic dožili 27. ledna padesátileté společného života a oslavili "zlatou svatbu". Do dalších společných let jim přežij hodně zdraví, rodinné pohody a elánu do života všichni členové ŠCVP v Sumpereku.

Za region Alice Bítková

Region Domažlicko

Naši jubílanti se dožili a dožijí: 1. 10. 96 - 70 let Václav Kroupa z Ivančí bytem v Melčově. 6. 10. 96 - 70 let Vladimír Lovkenc z Ivančí, bytem v Horš. Týně. 4. 1. 97 - 55 let Zdenka Valešová-Havličková z Dembrovy, bytem v Mirkově. 13. 1. - 84 let Jan Kubáček z Ivančí, v Polžicích. 6. 2. - 60 let Evžen Šebestová-Zápotočká z Ossie byt v Poběžovicích. 20. 2. - 60 let Marie Pinkavová-Kovářková z Kopců, byt v Horš. Týně. 28. 2. - 75 let Emilie Marková z Mirohošů byt. Písek. 12. 3. - 87 let Jaroslav Volčáček z Terenna, byt ve Staňkově. 15. 3. - 85 let Jan Červený z Rovna, byt v Strakonicih. 20. 3. - 80 let Anka Káčáková-Kábrová ze Zimkumovky, byt v Polžicích. 11. 4. - 87 let Alexandra Králíčková ze Žitomiru byt v Mutěně. 19. 4. - 87 let Josef Mokec z Markovky byt, v Plzni. 22. 4. - 87 let Antonín Šimek z Dolinky byt, v Srbsch. 27. 4. - 60 let Tamara Lochmanová z Dolinky byt, v Plzni. 27. 4. - 70 let Anežka Kovářová z Kopců, byt v Třešňově u Plzně. 24. 5. - 65 let Václav Brázdá z Kupčicova, byt v Domažlicích. 29. 5. - 65 let Jirina Eberlová-Cervenková z Ivančí, byt v Horš. Týně. 19. 6. - 75 let Helena Ketrnerová-Pospíšilová z Hlinska byt, v Mašovicích. 24. 6. - 80 let Ludmila Burdová z Kopců byt, v Horš. Týně.

Všem jubílantům přejeme hodně štěstí, zdraví a optimismu do dalších let života.

Za region Břetislav Vokáč (Nemohu si odpustit pochvalu tohoto regionu za vzorné vypracování přehledu jubílantů - stručně a výstižně! Tak by to mělo přicházet ze všech regionů! Díky - redaktorka)

NAŠE ŘADY OPUSTIL...

Dne 15. dubna 1997 tomo budou 3 roky, co zemřela naše maminka, členka ŠCVP, pl. Marie Šotolová z Ozeran Českých, bytem v Novém Malíně. Za tichou vzpomínku všem, kdo si vzpomenu s námi děkují synové Vláda, Venouš a dcera Alice s rodinami.

Region Chomutov

28. 1. 1997 zemřel ve věku nedožitých 84 let náš člen, byv. příslušník východní armády, pan Josef Mažanek z Michalovky na Volyni, bytem v Chomutově.

17. ledna zemřel ve věku 82 let náš člen pan Josef Koráb, byv. příslušník východní armády, narozen ve Volkově na Volyni, nyní bytem v Chomutově.
Čest jejich památce!
Jiřina Kačerová a Alexandr Hloušek

Region Karlovy Vary

Dne 24. 1. jsme se rozloučili s váženou krajanou pl. Naděždou Rajchertovou-Pantejmanovou ze Zdobulnova, bytem v K. V. arech. Zemřela ve věku 85 let. Za doprovod na poslední cestě děkuje Vladimír Rajchert, manžel.

Upřímnou soustrast za krajany přeje Věra Pelcová

Dne 24. 1. zemřel po těžké nemoci krajan Jan Vějr z Olšanky ve věku 81 let. Byl účastníkem druhé svět. války v 1. čs. praporu v SSSR. Od r. 1942-45 prošel bojovou frontou jako protitankový samopalník od Sokolova až do Prahy. Je držitelem mnoha vyznamenání. Za poslední počty věcem děkuje

syn Miroslav s rodinou a neteř Věra Pelcová-Vejrová s rodinou. S litoostí oznamujeme, že krajan Mikuláš Domanský, jemuž jsme blahopřáli 10. rv. narození, zemřel dne 23. 1. 97. Dodatečně jsme se dověděli, že minulé rok zemřel člen našeho regionu P. Boris Hajný z Mláskylny byt. v K. Varech.

Pozůstalým rodinám projevujeme upřímnou soustrast. Za regionem V. Pelcová

Severomoravský region
Oznamujeme smutnou zprávu, že dne 30. 12. zemřela naše členka Libuše Lusková ve věku 82 let, nar. v Pečalovech nyní byt. v Horním Beněšově. Byla to dlouholetá s příkladná žena a vlastenka tělem i duší. S příkladnou péčí a láskou se o matku starala její jediná dcera Jana Pečirková.

Pozůstalým projevujeme účast - Dr. Samec a Václav Dubec

Region Frydlant v Č.
Oznamujeme krajanům, že v lednu zemřeli tyto naši členové:

5. ledna pan Josef Horáček v nedožitých 88 letech, rodák z Podvysoké, bytem v Raspenavě. Zúčastnil se osvobozeneckých bojů, mimo jiné i na Dukle a byl nositelem řady vojenských vyznamenání.

Dne 9. 1. zemřela po krátké nemoci pí. Růžena Kozáková v nedožitých 78 letech, rodačka z Nivy Huběnsk, bytem v Raspenavě.

Upřímnou soustrast zarmouceným rodinám jménem regionu projevuje Ludmila Milíčková

DARY došlé na konto Sdružení - leden 1997

Anna Vopařilová, Tatence - 350 Kč.
Milena Olivová, Maučice - 50 Kč.
Leontýn Rě, Vernifiovice - 100 Kč.
Irena Truplová - Opava - 50 Kč.

Okresní muzeum Mladá Boleslav - předal Jaromír Jermář - 100 Kč.

Region Praha: Šimanovský-Stichová, Praha - 100 Kč, Josef Zelený, Praha - 100 Kč, prof. Drahošlava Nývltová, Praha - 100 Kč.

Region Moravský Krumlov: Milada Nováková, Demnice - 50 Kč.

Severomoravský region - obv. Opava: Jiřina Cadová - 50 Kč, Ludmila Cechová - 50 Kč, Věra Hřebová - 50 Kč, Evženie Pelcová - 50 Kč, Václav Pele - 50 Kč, Bohumil Perman - 100 Kč, Jaroslav Roztočil - 50 Kč, Rostislav Roztočil - 50 Kč, Marie Záböcká - 50 Kč, Milada Zemanová - 50 Kč.

Severomoravský region - obv. Studénka: Jiří Kabát - 200 Kč, Marie Bajnarová - 70 Kč, Vladimír Kratochvíl - 50 Kč, Václav Šimsa - 50 Kč, Marie Kudlová - 20 Kč, Václav Zajčiček - 50 Kč, Jan Šimsa - 20 Kč, Marie Galiová - 50 Kč, Vlasta Fabiánová - 50 Kč, Emilie Janušová - 150 Kč.

Sdružení všem dárčím ze srdce děkuje!

Opravy: V 10. čísle Zpravodaje chybně uveden dárce P. Hloušek, Otočecové - správně: Evžen Hloušek, Nový Jáchymov p. Otočecové. Chybně: Emilie Dražádková - správně Emilie Drozdíková.

DARY pro regiony:
Moravský Krumlov:
Josef Nosek z Hradce Králové věnoval 300 Kč.
Dárčům děkuje Alex Pichrt, ved. regionu.

Severomoravský region, obv. Opava:
Fialová Vlasta - 50 Kč, Ivanová Viktorie - 50 Kč, Krejčíková Emilie - 50 Kč, Rožáková Irena - 50 Kč.
Za dary děkují Dr. Samec a Václav Dubec

DARY na Malínský pomník
- konto Český Malín, připsané na účet u Komerční banky Zatec, č. ú. 3140070207/0100 ke dni 15. ledna 1997.

Byvalí žáci českých škol na Volyni - 7.165 Kč (bylo již zveřejněno). CK Panec - M. Pánková - 3.000 Kč (bylo již zveřejněno). Na setkání reg. Chomutov - 1.730 (bylo již zveřejněno). Hořčicová Věra, CV - 1.000 Kč. Víldová Evženie - 100 Kč. Tomášková Nona - 100 Kč. Sajler Václav - 100 Kč. Jelinek Vlastimil - 100 Kč. Provazníková Helena - 100 Kč. Tabánská Helena, CV - 5.000 Kč (byli již zveřejněni). Nejménovaní dárce - 200 Kč. Vačková Libuše, JUDr. - 200 Kč. Svěčená Naděžda, Zatec - 200 Kč. Hubálová Věra, ŽT - 100 Kč. Novohradská Olga, HK - 200 Kč. Na VCS v Zatiči přispěli (celková částka byla již zveřejněna): Fross Vladimír, Brno - 1.000 Kč, manželé Rejzková ŽT - 1.000 Kč, Saláková Marie, Ležky - 600 Kč, manželé Michalčíkovi - 500 Kč. Krupka František - 500 Kč. Příšva Václav, TP - 500 Kč. Zřídský Jiří, ŽT - 300 Kč. Manželé Vaškovi, Kryry - 300 Kč. Linhart Rostislav - 200 Kč. Bartoš Bohumil, ŽT - 200 Kč. Manželé Matjenkovi, ŽT - 200 Kč. Manželé Medunovi, KL - 200 Kč. Manželé Andělovi, Pha - 200 Kč. Manželé Kuncovi, ŽT - 200 Kč. Manželé Kovátovi - 200 Kč. Koňanová Evženie, ŽT - 200 Kč. Manželé Cajterlovi - 200 Kč. Manželé Vostrých - 200 Kč. Pi. Tomešová - 200 Kč. Manželé Nováková, Blšany - 200 Kč. P. Kopp - 200 Kč. Filípek Antonín, Ž. T. - 200. Hajný v. aL., ŽT - 200 Kč. Kechrt Vladimír - 200 Kč. Kadefábek Josef, Louny - 200 Kč. Rampas Emanuel ŽT - 200 Kč. Zetková Jiřina, ŽT - 200 Kč. Pokorná Evženie ŽT - 150 Kč. Pi. Zajícová - 150 Kč. Pi. Kozlovská, ŽT - 150 Kč. Ondrová Kamila, ŽT - 100 Kč. Filípek Bohumil, ŽT - 100 Kč. Hlaváček Rost. K. V. - 100 Kč. Vojar Bohumil, Postol. - 100 Kč. Vegricht Teofil, ŽT - 100 Kč. Buchalský Jindřich, ŽT - 100 Kč. Ríha Vladimír, LN - 100 Kč. Šťastný František - 100 Kč. Brůhová Naděžda - 100 Kč. Ditrichová Libuše, LN - 100 Kč. Sokolová Marie, ŽT - 100 Kč. Rampasová Ludmila - 100 Kč. Koválčíková Libuše, ŽT - 100 Kč. Filípková Helena, ŽT - 100 Kč. Nosková Anna, Tuchořice - 100 Kč. Žárubová Marie, Mladice - 100 Kč. P. Pílař - 100 Kč. Krejčí - 100 Kč. P. Dušek - 100 Kč. Kleimová Antonie, ŽT - 100 Kč. Kirchnerová Tařána, ŽT - 100 Kč. Kadavá Olga, Libešice - 100 Kč. Holec Josef, ŽT - 100 Kč. Karban

Vladislav, ŽT - 100 Kč. Sochora Jaroslav, ŽT - 100 Kč. Maulis Václav, ŽT - 100 Kč. Jeníček Jiří, ŽT - 100 Kč. Manželé Jankovci, ŽT - 100 Kč. Manželé Šebkové, Radčič - 100 Kč. Manželé Kazloviští, MO - 100 Kč. Manželé Jankovi - 100 Kč. Nováková Anna, Libešice - 100 Kč. Langr Evžen, LN - 100 Kč. Kadavá Marie, LN - 100 Kč. Smídt Vladislav - 100 Kč. Tamchína Josef - 100 Kč. Tamchinová Božena - 100 Kč. Pošvrdová Libuše, LN - 100 Kč. Rátová Jiřina, ŽT - 100 Kč. Marák Evžen, LN - 100 Kč. Beněšová Ludmila, ŽT - 100 Kč. Maeritínová Marie, ŽT - 100 Kč. Vojtěchovská Věra - 100 Kč. Kloučková Larisa, ŽT - 100 Kč. Kunáček Vladimír, ŽT - 100 Kč. Svitková Marie - 100 Kč. Tichá Anna, ŽT - 100 Kč. Chloubová Antonie, ŽT - 100 Kč. Milerová Antonie, ŽT - 100 Kč. Němečková Alžběta, ŽT - 100 Kč. Zavelřová Tařána, ŽT - 100 Kč. Plosová Marie, ŽT - 100 Kč. Ešafřová Helena, ŽT - 100 Kč. Kaufmanová Evženie - 100 Kč. Poliščukovi V. a P., ŽT - 100 Kč. Lazarová Marie - 100 Kč. Herzánová Anna, Hřivice, - 100 Kč. Fialová Marie, Měcholupy - 100 Kč. Bejvalová Jiřina, Vršovice - 100 Kč. P. Beirm - 100 Kč. Pi. Vostřelová - 100 Kč. Berková Olga ŽT - 100 Kč. Chudobová Ludmila, LN - 50 Kč. Kedejška Vladimír, Podb. - 50 Kč. P. Párpel - 50 Kč. Závěská Zoře, LN - 50 Kč. P. Lešák - 50 Kč. Nejedlý Antonín, Staňkov, - 50 Kč. Jaske Antonín, Chrástky - 50 Kč. P. Pílař - 50 Kč. P. Švejda - 50 Kč. Lehmanová Evženie - 50 Kč. Šrňávo Marie, Skupice - 50 Kč. Najman Václav, ŽT - 50 Kč. Martišová Anna, ŽT - 50 Kč. Kašparová Vlasta, ŽT - 50 Kč. Hanušová Jiřina, ŽT - 50 Kč. Engelořová Jiřina, ŽT - 50 Kč. Leonovická Anna, ŽT - 50 Kč. Štípková Evženie - 50 Kč. Jirásková Marie, ŽT - 50 Kč. Pi. Volfová - 50. Šlégř Antonín, Postopol. - 40 Kč. P. Vyhnaněk - 30 Kč. Štípková Olga, Tuchořice - 500 Kč. Stárková Anna, ŽT - 1.000 Kč. Višnerová Marie, Podb. - 100 Kč. Šbirka ze setkání rodáků ze Sofleky, Vrby a Smolánky dne 14. 9. 96 - Mátová Ludmila, region Cheb - 4.530 Kč. Hrdlička Václav, TP - 1.000 Kč. Vichová Věra, prof. - 200 Kč. Kechrt Vladimír, Praha - 200 Kč. Kaufman Rostislav, Náchod - 200 Kč. Kindl Josef, Praha 4 - 500 Kč. Mach Josef, za reg. Mohelnic - 1.600 Kč. Dvořáková Evženie, Blöv. - 100 Kč. Doležalová Marie, Serbořov - 100 Kč. Houškova Mjřuse - 100 Kč. Jindřová Zina - 100 Kč. Kašparová Evženie - 100 Kč. Zábřanská Larisa - 100 Kč. Klíma Antonín - 300 Kč. Pošpíšilová Helena - 500 Kč. Jančovi Ōta a Ludmila - 100 Kč. Tichá Ludmila - 100 Kč. Vrbata Ferdinand - 300 Kč. Vavryčková Františka - 100 Kč. Celová Věra - 100 Kč. (Všichni z reg. K. Vary). Píla Václav, Kr. Dvůr - 300 Kč. Pi. posvěmčeným 3.200 Kč. Vacek Jiří, Klásterec n. O. - 100 Kč. Reitlová Olga E. Farnchinová, Bratislava - 600 Kč. Tůmová Jiřina, Plzeň-Ujezd - 200 Kč. Havlátková Lydie, Jirkov - 5.000 Kč. Pošpíšilová Libuše, Mělkovky - 150 Kč.

Odevzdávejte laskavě své dary v podoběch Komerční banky na shora uvedené číslo účtu KB Zatec, jelikož při těchto platbách odpadá placen poukázek a KB nám nesradí žádný poplatek. (Jinak si za každou platbu složenku účtuje banka 3,20 Kč.)

Zprávu o těchto darech podal J. Holec.

Dělictež upozornění: Jelikož se mnozí dotýká dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhořdi jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-018-0800, CS spořitelna a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete posílat i na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 599, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování dárů - dary Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílajte výhradně matřikář na adresu: Ing. Jiří Hofman, 140 00 Praha 4, Lounských 8, tel.: 42 65 44

Tiráž Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Přispěvky nejsou honorovány, nevyžádané rukopisy se nevracjí. Přispěvky zasílajte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slatšpá 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p., odštetným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyšlo 26. února 1997. Tiskne NEOSSET Praha 2, Neklanova 17.